

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 960

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 decembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 486 din 27 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală	2-5
Decizia nr. 496 din 4 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.....	5-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
386. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea Procedurii privind introducerea sau redarea în circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților	8-13
1.369. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Spitalului Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu” Timișoara.....	13
3.464/C. — Ordin al ministrului justiției privind Consiliul Consultativ al Direcției Naționale de Probațiune	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 486**

din 27 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Geamăna în Dosarul nr. 6.783/225/2016 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.364D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. În acest sens, arată că este atributul exclusiv al legiuitorului de a stabili măsura în care se poate dispune o supraveghere tehnică, precum și condițiile și infracțiunile pentru care se poate dispune o astfel de intruziune. În final, precizează că și infracțiunile contra patrimoniului, contrar celor susținute de autorul excepției, sunt susceptibile de o astfel de măsură, în condițiile prevăzute de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.783/225/2016, **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Alexandru Geamăna într-o cauză ce are ca obiect plângerea împotriva soluției de neurmărire/netrimiterie în judecată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că în cazul săvârșirii anumitor infracțiuni nu sunt incidente dispozițiile referitoare la supravegherea tehnică, deși nu se poate ști dinainte că pedeapsa aplicată va fi mai mică de 5 ani. Se ajunge, astfel, în imposibilitatea administrării unui mijloc de probă, deși acesta este absolut necesar în soluționarea cauzei și, implicit, la imposibilitatea sancționării infractorului. Așa fiind, dispozițiile art. 139 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul de procedură penală, care limitează folosirea supravegherii tehnice doar în cazul anumitor infracțiuni, sunt neconstituționale, contravenind art. 4 alin. (2), art. 11 alin. (3), art. 16, art. 20 alin. (2), art. 21, 22, 23 și 24 din Constituție. În ceea ce privește dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de

procedură penală, susține că imposibilitatea atacării ordonanțelor prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor luate sau efectuate de procuror la procurorul ierarhic superior contravine prevederilor art. 16 alin. (1), art. 21, 22 și 24 din Constituție.

6. **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile art. 139 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul de procedură penală nu contravin textelor constituționale și convenționale invocate. Cerințele de proporționalitate și subsidiaritate prevăzute de textele de lege criticate corespund atât prevederilor constituționale, cât și celor convenționale, care permit limitarea vieții private numai dacă aceasta este necesară într-o societate democratică, respectiv răspunde unei nevoi sociale presante și este proporțională cu scopul urmărit, analiza proporționalității între ingerința adusă vieții private a persoanei și interesul general protejat realizându-se în fiecare caz concret, în raport cu împrejurările de fapt ale cauzei. Cu privire la dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească reține că acestea sunt în concordanță cu principiile enunțate de Constituție. Apreciază că, atât timp cât stadiul procesual în care se află dosarul este acela de urmărire penală, doar procurorul ierarhic superior poate aprecia asupra măsurilor și actelor procurorului de caz, astfel că, doar la terminarea urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară poate fi sesizat cu plângere împotriva soluției adoptate în cauză, care se presupune a fi făcută și împotriva actelor și măsurilor adoptate anterior soluției finale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** arată că legiuitorul stabilește expres și limitativ pentru care anume infracțiuni se pot dispune metode de supraveghere tehnică și impune judecătorului de drepturi și libertăți efectuarea unei analize cu privire la necesitatea măsurii și la proporționalitatea ei cu scopul urmărit, oferind criterii relevante în acest sens. De asemenea, prin condiția prevăzută la art. 139 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, legiuitorul subliniază caracterul subsidiar al metodelor de supraveghere tehnică, acestea putând fi dispuse numai dacă probele fie nu ar putea fi obținute altfel, fie obținerea lor prin alte procedee probatorii sau alte mijloace de probă ar prejudicia ancheta. Enumerarea limitativă a infracțiunilor care justifică utilizarea supravegherii tehnice ca mijloc de probă se explică prin faptul că ingerința trebuie să fie reglementată expres de lege, inclusiv sub aspectul condițiilor în care poate avea loc, iar, pe de altă parte, trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit, deci nu poate fi justificată în cazul oricărei infracțiuni, indiferent de pericolul social al acesteia. În orice caz, ipoteza vizată de autorul excepției (cercetarea unor posibile infracțiuni de furt) este acoperită de textul criticat, întrucât art. 139 alin. (2) din

Codul de procedură penală se referă inclusiv la infracțiuni „contra patrimoniului”.

9. În ceea ce privește dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, Guvernul arată că soluția adoptată de legiuitor ține seama de faptul că procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului controlului ierarhic [art. 132 alin. (1) din Constituție], fără a se îngredi în vreun fel accesul la justiție, ea urmărind să asigure celeritatea procedurii judiciare. Astfel, deși nu se mai poate adresa în continuare procurorului superior ierarhic celui care a soluționat plângerea inițială, persoana interesată poate contesta la judecătorul de cameră preliminară soluția de clasare, potrivit art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, beneficiind în acest fel de acces la justiție. Mai mult, în cadrul procedurii desfășurate în instanță, aceasta poate apela la serviciile unui avocat ales, după cum se poate prezenta și personal pentru a-și susține plângerea, exercitându-și astfel în mod deplin dreptul la apărare.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 139 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 139 alin. (1) lit. b) și alin. (2): „(1) *Supravegherea tehnică se dispune de judecătorul de drepturi și libertăți atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: [...] b) măsura să fie proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța informațiilor ori a probelor ce urmează a fi obținute sau gravitatea infracțiunii; [...]*

(2) *Supravegherea tehnică se poate dispune în cazul infracțiunilor contra securității naționale prevăzute de Codul penal și de legi speciale, precum și în cazul infracțiunilor de trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, infracțiunilor privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare și al materiilor explozive, de trafic și exploatarea persoanelor vulnerabile, acte de terorism, de spălare a banilor, de falsificare de monede, timbre sau de alte valori, de falsificare de instrumente de plată electronică, în cazul infracțiunilor care se săvârșesc prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică, contra patrimoniului, de șantaj, de viol, de lipsire de libertate în mod ilegal, de evaziune fiscală, în cazul infracțiunilor de corupție și al infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene ori în cazul altor infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.”;*

— Art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală: „(5) *Ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.”*

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul român, art. 4 alin. (2) referitor la

unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 11 alin. (3) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 22 referitor la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 referitor la libertatea individuală, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 136 alin. (5) potrivit căruia proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul de procedură penală, Curtea reține că posibilitatea interceptării convorbirilor telefonice de către autoritățile statale este prevăzută în toate statele semnatare ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a admis că existența unor dispoziții legislative ce acordă competența interceptării corespondenței, trimiterii poștale și a telecomunicațiilor este, în fața unei situații excepționale, necesară într-o societate democratică, asigurării securității naționale, apărării ordinii publice și prevenirii săvârșirii de infracțiuni. Instanța europeană a reținut însă că statele contractante nu dispun de latitudinea nelimitată în a supune unor măsuri de supraveghere secretă persoanele aflate sub jurisdicția lor, sub pretextul apărării democrației (Hotărârea din 6 septembrie 1978, pronunțată în Cauza *Klass și alții împotriva Germaniei*, paragrafele 48 și 49).

15. Totodată, instanța de la Strasbourg a reținut că, oricare ar fi sistemul de interceptare și supraveghere instaurat, prin examinarea lui, Curtea Europeană trebuie să se convingă de instituirea unor garanții adecvate și suficiente contra posibilelor abuzuri în materie. O asemenea apreciere are un caracter relativ; ea este în funcție de circumstanțele cauzei, de exemplu, de natura, întinderea și durata eventualelor măsuri, rațiunile pentru care au fost dispuse, executarea și controlul executării lor, tipul de posibilitate de plângere împotriva acestei măsuri reglementate în dreptul intern (Hotărârea din 26 martie 1987, pronunțată în Cauza *Leander împotriva Suediei*, paragraful 60).

16. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că interceptarea convorbirilor telefonice constituie o ingerință a unei autorități publice în dreptul la respectarea vieții private și la corespondență. O astfel de ingerință va încălca art. 8 paragraful 2 din Convenție, cu excepția cazului în care este „în conformitate cu legea”/prevăzută de lege, urmărește unul sau mai multe scopuri legitime conform paragrafului 2 și, în plus, este „necesară într-o societate democratică”, pentru atingerea scopului urmărit. Cuvintele „în conformitate cu legea” impun, în primul rând, faptul că măsura contestată ar trebui să aibă o bază în dreptul intern. Cu toate acestea, această expresie nu se referă doar la dreptul intern, ci se referă și la calitatea legii, cerându-i să fie compatibilă cu statul de drept. Prin urmare, expresia implică faptul că trebuie să existe o măsură de protecție a dreptului intern împotriva ingerinței arbitrare a autorităților publice în dreptul la respectarea vieții private. Din această cerință rezultă necesitatea ca legea să fie accesibilă persoanei în cauză, care trebuie, de asemenea, să poată prevedea consecințele pe care acestea le are asupra sa. Îndeosebi în situația în care o putere a executivului este exercitată în secret, riscul arbitrarului este evident. În contextul măsurilor secrete de supraveghere ori de interceptare a comunicațiilor de către o autoritate a statului, cerința previzibilității implică faptul ca legea internă să fie suficient de clară în scopul de a oferi cetățenilor o indicație adecvată cu privire la împrejurările și condițiile în care autoritatea poate lua aceste măsuri secrete. Este esențial să existe reguli clare și detaliate în această materie, în special în

condițiile în care tehnologia utilizată devine din ce în ce mai sofisticată (Hotărârea din 30 iulie 1998, pronunțată în Cauza *Valenzuela Contreras împotriva Spaniei*, paragraful 46).

17. Plecând de la aceste considerente, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dezvoltat garanțiile minime pe care legea trebuie să le prevadă pentru a fi în concordanță cu dispozițiile art. 8 din Convenție, în sensul îndeplinirii condiției de a fi previzibilă. Astfel, în scopul evitării abuzurilor, este necesară existența unor garanții minime în lege precum: definirea categoriilor de persoane ale căror convorbiri telefonice puteau fi interceptate, natura infracțiunilor pentru care putea fi dispusă măsura, o limită cu privire la durata măsurii, procedura de întocmire a proceselor-verbale de redare a convorbirilor telefonice, măsurile ce trebuie luate pentru a comunica intact și complet înregistrările realizate, în scopul controlului eventual din partea judecătorului sau al apărării, condițiile în care benzile înregistrate puteau fi șterse sau distruse dacă acuzatul nu mai era trimis în judecată (Hotărârea din 2 septembrie 2010, pronunțată în Cauza *Uzun împotriva Germaniei*, paragrafele 64 și 65).

18. Necesitatea existenței acestui set minim de garanții specifice a fost reținută și prin Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, paragraful 43.

19. Astfel, Curtea Constituțională constată că reglementarea, prin dispoziția de lege criticată, a infracțiunilor pentru care poate fi dispusă măsura supravegherii tehnice reprezintă, în fapt, una dintre garanțiile minime pe care legea trebuie să le prevadă, pentru a fi în concordanță cu dispozițiile art. 8 din Convenție.

20. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia, în cazul săvârșirii anumitor infracțiuni, nu sunt incidente dispozițiile referitoare la supravegherea tehnică, deși nu se poate ști dinainte că pedeapsa aplicată va fi mai mică de 5 ani, Curtea apreciază că autorul excepției pleacă de la o premisă greșită. Astfel, textul de lege criticat are în vedere acele infracțiuni pentru care însăși norma de incriminare prevede *a priori* pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare. Aceasta presupune că, în momentul dispunerii măsurii supravegherii tehnice față de o persoană, organul judiciar nu va avea în vedere eventuala aplicare a dispoziției de incriminare în sensul anticipării pedepsei ce va fi aplicată, ci va analiza dacă, pentru infracțiunea pentru care se solicită dispunerea măsurii supravegherii tehnice, legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.

21. În continuare, Curtea reține că o altă condiție ce trebuie îndeplinită este aceea ca ingerința (măsura supravegherii tehnice) să fie proporțională cu scopul urmărit. Or, acest fapt presupune că, pentru a putea fi dispusă măsura supravegherii tehnice, trebuie ca urmărirea penală să privească fapte de o anumită gravitate. În caz contrar, se poate constata lipsa de necesitate într-o societate democratică a reglementării dispunerii măsurii supravegherii tehnice în cadrul urmăririi penale a unor fapte de o gravitate redusă, care nu pot justifica necesitatea ingerinței în viața privată a unei persoane. Pentru aceste motive, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul de procedură penală este neîntemeiată.

22. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, Curtea reține că autorul acesteia susține că imposibilitatea atacării ordonanțelor prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor luate sau efectuate de procuror la procurorul ierarhic superior contravine prevederilor art. 16 alin. (1), art. 21, 22 și 24 din Constituție.

23. În acest context, Curtea apreciază că trebuie distins între plângerea împotriva actelor de urmărire penală și plângerea împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată. Totodată, în cadrul plângerii împotriva actelor de urmărire penală trebuie distins

între plângerea îndreptată împotriva actelor organelor de cercetare penală și plângerea împotriva actelor procurorului.

24. Astfel, Curtea observă că, potrivit art. 336 alin. (1) din Codul de procedură penală, orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime. În doctrină s-a arătat că norma cuprinde o regulă cu caracter general în ceea ce privește plângerea împotriva actelor de urmărire penală, fie ele ale organului de cercetare penală, fie ale procurorului, instituind dreptul persoanei ale cărei interese legitime sunt vătămate printr-un act de urmărire penală să se plângă cu privire la acesta. Dreptul de a face plângere aparține oricărei persoane, nu doar subiecților procesuali.

25. În ceea ce privește plângerea împotriva actelor de urmărire penală, Curtea reține că aceasta poate fi formulată oricând în cursul urmăririi penale, legea neinstituind un termen în acest sens. Plângerea împotriva actelor de urmărire penală ale organului de cercetare penală se adresează, potrivit art. 336 alin. (2) din Codul de procedură penală, procurorului care supraveghează activitatea acestuia. Plângerea împotriva actelor de urmărire penală ale procurorului este soluționată, potrivit art. 339 din Codul de procedură penală, de procurorul ierarhic superior celui care a efectuat actul. Potrivit art. 338 și art. 339 alin. (6) din același act normativ, plângerea trebuie rezolvată în termen de cel mult 20 de zile de la primirea acesteia de către organul competent.

26. În ceea ce privește soluțiile de netrimitere în judecată, Curtea constată că împotriva acestora se poate face plângere în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția, potrivit art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală. În acest caz, competența de soluționare a plângerii revine tot procurorului ierarhic superior celui care a dat soluția.

27. În acest context, Curtea observă că dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală prevăd că ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.

28. Cu toate acestea, Curtea reține că, în cazul respingerii, potrivit art. 339 din Codul de procedură penală, a plângerii împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, persoana interesată are, potrivit art. 340 alin. (1) din același act normativ, posibilitatea introducerii unei noi plângeri la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Totodată, doctrina a arătat că, după terminarea urmăririi penale, actele de urmărire penală pot fi contestate doar în procedura camerei preliminare, dacă s-a dispus trimiterea în judecată, ori subsecvent unei plângeri împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată adresate judecătorului de cameră preliminară.

29. Așa fiind, rezultă că persoana interesată, pe de-o parte, poate face plângere împotriva actelor de urmărire penală și împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată, iar, pe de altă parte, în condițiile legii, se poate adresa judecătorului de cameră preliminară cu o plângere ce vizează aceleași aspecte.

30. În acest context, Curtea reține că principiul constituțional instituit de art. 21 privind accesul liber la justiție se referă la posibilitatea oricărei persoane de a se adresa direct și nemijlocit instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, nicio lege neputând îngreuna exercitarea acestui drept (Decizia nr. 569 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008).

31. Or, astfel cum s-a arătat anterior, persoana ale cărei interese legitime sunt vătămate printr-un act de urmărire penală are posibilitatea de a se adresa cu o plângere instanței de judecată în scopul obținerii unui remediu. Faptul că ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor

sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior nu este de natură a înfrânge accesul liber la justiție, dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală fiind constituționale.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Geamănă în Dosarul nr. 6.783/225/2016 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin și constată că dispozițiile art. 139 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și cele ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 496

din 4 iulie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată de Kánya Gyöngyi și Bârseuan Sorin în Dosarul nr. 267/83/2016 al Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 644D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea Societatea ARCA — S.R.L. din Satu Mare, doamna avocat Camelia Gagu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și, în esență, să se constate că planul de reorganizare, confirmat de către judecătorul-sindic, a fost propus de către creditor, debitorul

nepropunând niciun plan de reorganizare viabil. Or, aceste măsuri pot implica modificări ale actului constitutiv al societății, iar în speța de față, ca urmare a situației specifice, s-au operat aceste modificări fără acordul asociaților sau acționarilor. De asemenea, menționează că starea de reorganizare a societății este datorată inclusiv acțiunilor sau inacțiunilor asociaților sau acționarilor debitoare. Prevederile criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate în susținerea excepției. De altfel, autorii excepției nu justifică încălcarea dreptului de proprietate, mai ales că nu au creanțe asupra statului, ci sunt acționari la o societate cu răspundere limitată, care, în prezent, se află în procedura insolvenței. Mai mult, prevederile criticate au ca scop stabilirea unor măsuri adecvate prin planul de reorganizare, respectiv prin programul de plăți a creanțelor, pentru achitarea datoriilor pe care le înregistrează societatea debitoare, măsuri care sunt atât în interesul creditorilor, cât și al asociaților sau acționarilor debitorului, precum și acordarea unor șanse de redresare a debitorului. Legiuitorul are legitimitatea de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatorii, în mod egal pentru toți cei interesați, în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații. Totodată, precizează că nemulțumirea autorilor excepției de neconstituționalitate pornește, mai degrabă, de la aspectele concrete ale dosarului de fond aflat pe rolul instanței de judecată. În final, depune concluzii scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. În acest sens arată că prevederile criticate nu vatămă dreptul de proprietate al acționarilor unei societăți, întrucât, prin lege,

este instituită posibilitatea propunerii unui plan de reorganizare ce urmează a fi supus atenției judecătorului-sindic, iar, în caz de confirmare a acestui plan, unui control efectuat de către instanța de apel, în situația în care se apelează la această cale de atac. De asemenea, un plan de reorganizare este în interesul tuturor părților implicate în procedura insolvenței, chiar dacă se modifică actul constitutiv, încercându-se redresarea unei societăți, care, evident, este mai benefică decât intrarea societății în faliment. Totodată, legiuitorul este competent să supună valorificarea dreptului unor condiționări ce vizează un scop legitim, și anume acela de a redresa societatea aflată în insolvență, astfel încât creditorii să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în insolvență.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 23 din 31 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 267/83/2016, **Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență**, excepție ridicată de Kánya Gyöngyi și Bârseuan Sorin într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2014.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate, care dau posibilitatea modificării, fără acordul statutar al membrilor sau asociațiilor/acționarilor debitorului, a actului constitutiv, prin planul propus de creditorii sau de administratorul judiciar, sunt neconstituționale, deoarece afectează dreptul de proprietate privată. Se apreciază că, prin soluția legislativă criticată, s-au instituit măsuri împotriva asociațiilor/acționarilor debitorului, care reprezintă o adevărată priveră de proprietate, consacându-se o formă de „trecere silită” a unor bunuri din proprietatea acestora și o „deposedare”, în mod discriminatoriu, ceea ce este contrar art. 44 alin. (2) teza întâi din Legea fundamentală, dispoziții constituționale care sunt conforme cu art. 1 alin. (1) din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest context, menționează că noțiunea de „bun”, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, acoperă și „acțiunile”, respectiv „părțile sociale/de interes” ale societăților, în înțelesul lor de titluri de proprietate asupra unei fracțiuni a activului entității respective (a se vedea Hotărârea din 25 iulie 2002, pronunțată în Cauza *Sovtransavto Holding împotriva Ucrainei*).

7. **Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Prin dispozițiile legale criticate nu este vătămat dreptul de proprietate al acționarilor unei societăți, deoarece acestea instituie posibilitatea propunerii unui plan de reorganizare ce urmează a fi supus atenției judecătorului-sindic, iar, în caz de confirmare a acestui plan, unei noi verificări de către instanța de apel, în situația utilizării căilor de atac. Totodată, un plan de reorganizare este în interesul tuturor părților implicate în procedura insolvenței, chiar dacă se modifică actul constitutiv, încercându-se redresarea unei societăți, ceea ce, evident, este mai benefică decât intrarea societății în faliment.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere faptul că legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite

situații, în mod egal pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații. Regula este aceeași pentru toți debitorii aflați în situații similare, dispozițiile criticate aplicându-se tuturor, iar instituirea unor reguli procedurale derogatorii de la dreptul comun are în vedere specificul procedurii insolvenței și principiul celerității, ceea ce nu contravine dreptului de acces la instanță și la un proces echitabil și nici principiului egalității și al dreptului de proprietate. De altfel, prin prevederile criticate se urmărește tocmai salvarea societății în insolvență printr-o reorganizare judiciară, fiind stabilite reguli, cerințe ale cuprinsului planului în mod obiectiv, în vederea administrării eficiente a procedurii reorganizării judiciare în concordanță cu interesele creditorilor, dar și ale asociațiilor sau acționarilor.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale. În acest sens arată că planul de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului. De asemenea, planul cuprinde obligatoriu programul de plată a creanțelor, acesta urmând a fi supus confirmării judecătorului-sindic, care are rolul de a consfinți îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege. Ținând seama de art. 44 alin. (1) din Constituție, care prevede că atât conținutul, cât și limitele dreptului de proprietate private sunt stabilite prin lege, legiuitorul este competent să supună valorificarea dreptului menționat unor condiționări, care, în cazul de față, vizează un scop legitim, și anume acela de a redresa societatea aflată în insolvență, astfel încât creditorii să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului în insolvență.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 133 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, care au următorul cuprins: „(6) *Prin derogare de la prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, planul propus de creditorii sau de administratorul judiciar poate prevedea modificarea, fără acordul statutar al membrilor sau asociațiilor/acționarilor debitorului, a actului constitutiv.*”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 44 alin. (2) teza întâi, potrivit căroră „*Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular*”. De asemenea, sunt menționate prevederile art. 1 alin. (1) din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că planul de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului și va cuprinde măsuri concordante cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce privește

modalitatea de selecție, desemnare și înlocuire a administratorilor și a directorilor. Planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanțelor. Creanțele înscrise ca beneficiare ale unei cauze de preferință în tabelul definitiv al creanțelor pot fi purtătoare de dobânzi și alte accesorii. Executarea planului de reorganizare nu va putea depăși 3 ani, calculați de la data confirmării planului. Termenele de plată stabilite prin contracte — inclusiv de credit sau de leasing — pot fi menținute prin plan chiar dacă depășesc perioada de 3 ani. Aceste termene pot fi și prelungite, cu acordul expres al creditorilor, dacă, inițial, erau mai scurte de 3 ani. După realizarea tuturor obligațiilor din plan și închiderea procedurii de reorganizare, aceste plăți vor continua conform contractelor din care rezultă [art. 133 alin. (1)—(3) din Legea nr. 85/2014].

16. În acest context, Curtea observă că dispozițiile privind procedura de prevenire a insolvenței și de insolvență prevăd faptul că aceste operațiuni se desfășoară sub controlul judecătorului-sindic. Potrivit art. 136 din Legea nr. 85/2014, o copie a planului propus va fi depusă la grefa tribunalului și la registrul în care este înregistrat debitorul și va fi transmisă debitorului, prin administratorul special, administratorului judiciar și comitetului creditorilor. De asemenea, administratorul judiciar va publica, în termen de 5 zile de la depunerea planului, un anunț referitor la acesta în Buletinul procedurilor de insolvență, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan în adunarea creditorilor, precum și a faptului că este permisă votarea prin corespondență (astfel cum este prevăzut la art. 137 din Legea nr. 85/2014). Judecătorul-sindic fixează termenul pentru confirmarea planului în cel mult 15 zile de la depunerea la tribunal de către administratorul judiciar a procesului-verbal al adunării creditorilor prin care acesta a fost aprobat. Judecătorul-sindic poate să ceară unui specialist să își exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de confirmarea lui. Planul este confirmat în anumite condiții (astfel cum sunt prevăzute la art. 139 din Legea nr. 85/2014).

17. Din ansamblul reglementărilor cu privire la procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență reiese că există obligația ca acest plan să fie supus controlului judecătorului-sindic, precum și posibilitatea utilizării căilor de atac, respectiv apelului, care se judecă potrivit prevederilor Codului de procedură civilă, cu anumite derogări specifice procedurilor de insolvență.

18. Faptul că, prin derogare de la prevederile Legii nr. 31/1990 și ale Legii nr. 297/2004, planul propus de creditorii

sau de administratorul judiciar poate prevedea modificarea, fără acordul statutar al membrilor sau asociaților/acționarilor debitorului, a actului constitutiv nu este de natură a încălca dreptul de proprietate al acționarilor unei societăți. Dimpotrivă, se circumscrie scopului Legii privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, respectiv instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului, cu acordarea, atunci când este posibil, a șansei de redresare a activității acestuia și a acoperirii creanțelor asupra debitorului. Astfel, prin prevederile criticate se urmărește tocmai salvarea societății în insolvență, fiind stabilite anumite reguli și cerințe în cuprinsul planului de reorganizare, în vederea administrării eficiente a procedurii reorganizării judiciare în concordanță cu interesele creditorilor, dar și ale asociaților sau acționarilor. Planul de reorganizare este în interesul tuturor părților implicate în procedura insolvenței, prin măsurile instituite urmărindu-se redresarea societății respective. Mai mult, la art. 133 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 85/2014 se prevede că planul de reorganizare va cuprinde, în mod obligatoriu, programul de plată a creanțelor, care este graficul de achitare a acestora, menționat în planul de reorganizare, și care include: cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, dar nu mai mult decât sumele datorate conform tabelului definitiv de creanțe; în cazul creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință sumele vor putea include și dobânzile; termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume [art. 5 alin. (1) pct. 53 din Legea nr. 85/2014]. Creanțele înscrise ca beneficiare ale unei cauze de preferință în tabelul definitiv al creanțelor pot fi purtătoare de dobânzi și alte accesorii [art. 133 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 85/2014].

19. Curtea constată că, pe de o parte, legiuitorul, în virtutea prerogativelor constituționale și în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun. Pe de altă parte, dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție prevăd că atât conținutul, cât și limitele dreptului de proprietate privată sunt stabilite prin lege. În consecință, legiuitorul este competent să supună valorificarea dreptului menționat unor condiționări, care, în cazul de față, vizează un scop legitim, și anume acela de a redresa societatea aflată în insolvență și a evita intrarea în faliment, astfel încât creditorii să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului în insolvență, măsuri care nu conduc la încălcarea prevederilor constituționale sau convenționale cu privire la dreptul de proprietate.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Kánya Gyöngyi și Bârseuan Sorin în Dosarul nr. 267/83/2016 al Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 133 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind introducerea sau redarea în circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților

În baza Referatului de aprobare nr. 289.348/2017 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, având în vedere prevederile art. 93 alin. (3)—(10) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 186/2017 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind introducerea sau redarea în circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 386.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

privind introducerea sau redarea în circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Prezenta procedură reglementează unele măsuri privind introducerea sau redarea în circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților, precum și conținutul documentației necesare pentru obținerea aprobării introducerii sau redării în circuitul agricol, în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (3)—(10) și art. 101 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*.

Art. 2. — În sensul prezentei proceduri, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autoritatea publică centrală* — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale — prin direcția de specialitate;

b) *beneficiar* — persoana fizică sau juridică ce deține terenul în baza actului de proprietate sau a altui act de deținere a terenului valabil încheiat;

c) *decizia de aprobare a introducerii/redării în circuitul agricol* — actul administrativ emis de autoritatea publică centrală sau structurile subordonate acesteia, prin care se aprobă redarea în

circuitul agricol a terenurilor pentru care a fost aprobată scoaterea temporară/definitivă din circuitul agricol;

d) *structuri subordonate* — direcțiile pentru agricultură județene și a municipiului București, aflate în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

e) *zile* — zile calendaristice, cu excepția cazurilor în care se prevede expres că sunt zile lucrătoare. La calculul unui termen pe zile nu intră în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua când acesta se împlinește; când ultima zi a unui termen pe zile cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

Art. 3. — Procedura privind introducerea sau redarea în circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan se aplică pentru:

a) terenurile agricole pentru care a fost emisă decizia de aprobare a scoaterii temporare din circuitul agricol;

b) terenurile agricole pentru care a fost emisă decizia de scoatere definitivă din circuitul agricol prevăzute la art. 93 alin. (5) din lege;

c) terenurile cu destinație specială prevăzute la art. 93 alin. (6) din lege;

d) terenurile situate în perimetrul rezervațiilor ocupate cu amenajări piscicole prevăzute la art. 93 alin. (8) din lege;

e) terenurile ocupate cu amenajări piscicole prevăzute la art. 93 alin. (9) din lege;

f) terenurile ocupate cu amenajări piscicole deținute de către Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, prevăzute la art. 93 alin. (10) din lege;

g) terenurile agricole afectate de lucrările prevăzute la art. 2 lit. k) din Legea nr. 185/2016 privind unele măsuri necesare pentru implementarea proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor naturale, pentru care a fost aprobată scoaterea temporară din circuitul agricol.

Art. 4. — (1) Introducerea sau redarea în circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților se aprobă după cum urmează:

a) prin decizia directorului structurii subordonate de la nivelul județului unde se află amplasat terenul ce face obiectul cererii de redare, pentru terenurile prevăzute la art. 3 lit. a) și lit. b);

b) prin decizia directorului direcției de specialitate din cadrul autorității publice centrale, pentru terenurile prevăzute la art. 3 lit. c)—f).

(2) Redarea terenurilor prevăzute la art. 93 alin. (7) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de autoritatea publică centrală la propunerea structurii subordonate, în baza solicitării beneficiarului.

Art. 5. — În cazul terenurilor prevăzute la art. 3 lit. g) redarea se realizează în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (5) din Legea nr. 185/2016 privind unele măsuri necesare pentru implementarea proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor naturale.

Art. 6. — (1) Redarea în circuitul agricol a terenurilor scoase temporar din circuitul agricol situate în extravilan se face în termenul prevăzut la art. 93 alin. (3) din lege. Termenul de un an se calculează de la data expirării perioadei de scoatere temporară din circuitul agricol prevăzută în decizia de aprobare a scoaterii temporare din circuitul agricol sau în decizia de prelungire a perioadei de scoatere temporară din circuitul agricol.

(2) Redarea în circuitul agricol a terenurilor scoase temporar din circuitul agricol situate în extravilan se poate face înainte de expirarea perioadei de scoatere temporară din circuitul agricol aprobată, cu respectarea dispozițiilor art. 93 alin. (3) din lege.

(3) Constatarea executării/neexecutării lucrărilor necesare pentru aducerea terenului la categoria de folosință avută anterior aprobării, în vederea redării în circuitul agricol, se face de către reprezentanții structurilor subordonate, prin încheierea procesului-verbal de constatare a situației din teren.

(4) Procesul-verbal de constatare a situației din teren, în cazul constatării neexecutării lucrărilor prevăzute la alin. (3), se transmite, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării acestuia, către structurile din cadrul direcțiilor pentru agricultură județene cu atribuții privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege.

(5) Modelul procesului-verbal de constatare a situației din teren este prevăzut în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezenta procedură.

Art. 7. — (1) În cazul în care, la expirarea termenului prevăzut la art. 6 alin. (1), beneficiarul deciziei de aprobare a scoaterii temporare nu a îndeplinit obligațiile prevăzute de lege și în actele de aprobare privind scoaterea din circuitul agricol, în baza procesului-verbal de constatare a situației din teren și a studiului pedologic și agrochimic, se aplică prevederile art. 112, art. 113 și art. 114 alin. (2), după caz, de către persoanele prevăzute la art. 114 alin. (1) din lege.

(2) Dispozițiile prevăzute la art. 6 alin. (1)—(3) nu se aplică în cazul în care, la solicitarea beneficiarului, se emite decizia de aprobare a scoaterii definitive pentru suprafața de teren în temeiul art. 93 alin. (2) din lege.

Art. 8. — (1) În cazul în care se constată că beneficiarul nu a redat terenurile în circuitul agricol în termenul și condițiile prevăzute la art. 93 alin. (3) din lege, directorul structurii subordonate dispune executarea lucrărilor de redare, cu suportarea cheltuielilor din tariful depus.

(2) Pentru executarea lucrărilor de redare în circuitul agricol a terenurilor, în cazul prevăzut la alin. (1), directorul structurii subordonate dispune contractarea lucrărilor de redare în circuitul agricol conform legislației în vigoare, iar începerea executării lucrărilor de redare în circuitul agricol se dispune prin decizie.

(3) Lucrările de redare a terenurilor scoase din circuitul agricol prevăzută la alin. (1) se execută în termen de 1 an de la data comunicării deciziei prevăzute la alin. (2).

(4) Pentru redarea în circuitul agricol a terenurilor prevăzute la alin. (1) directorul structurii subordonate dispune contractarea serviciilor pentru realizarea studiului pedologic și agrochimic, întocmit de oficiul de studii pedologice și agrochimice, cu privire la clasa de calitate, cu respectarea legislației aplicabile utilizării resurselor financiare din Fondului de ameliorare a fondului funciar.

(5) Constatarea executării lucrărilor de redare a terenurilor la clasa de calitate și categoria de folosință avute anterior scoaterii temporare din circuitul agricol se face de către reprezentanții structurii subordonate prin verificarea situației de fapt, în termen de 10 zile de la finalizarea lucrărilor, prin întocmirea procesului-verbal de constatare a situației din teren.

Art. 9. — Introducerea sau redarea în circuitul agricol a terenurilor prevăzute la art. 3 lit. b) se face în termenul prevăzut la art. 101 alin. (1) din lege, la solicitarea beneficiarului și cu respectarea prevederilor prezentei proceduri.

CAPITOLUL II

Documentația și modul de acordare a deciziei de aprobare a introducerii sau redării în circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan

Art. 10. — Aprobarea redării în circuitul agricol a terenurilor pentru care au fost eliberate aprobări de scoatere definitivă/temporară din circuitul agricol se emite în baza unei documentații care va cuprinde:

a) cererea beneficiarului adresată structurii subordonate în raza căreia se află situat terenul, cu specificarea suprafeței solicitate pentru redarea în circuitul agricol a terenurilor, însoțită de CI/BI/certificatul de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului, după caz;

b) acordul proprietarului pentru redarea în circuitul agricol a terenurilor, în cazul în care solicitarea se face de către altă persoană îndreptățită, după caz;

c) copie a certificatului constatator de la registrul comerțului sau a actului în baza căruia își desfășoară activitatea, în cazul beneficiarului persoană juridică;

d) în caz de reprezentare, procura notarială, respectiv delegația, hotărârea adunării generale a asociaților, decizia asociatului unic, decizia reprezentantului formei asociative, după caz, în original, precum și o copie a BI/CI al/a împuternicitorului persoană fizică sau o copie a pașaportului pentru împuternicitorul persoană fizică cu domiciliul în străinătate;

e) decizia/hotărârea Guvernului privind aprobarea scoaterii din circuitul agricol a terenului agricol, după caz;

f) planul de situație al întregului imobil, actualizat, pe care se evidențiază atât suprafața scoasă din circuitul agricol, cât și suprafața solicitată pentru redarea în circuitul agricol și care se vizează spre neschimbare de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară;

g) extras de carte funciară pentru informare, emis cu cel mult 30 de zile înainte de data depunerii documentației;

h) studiul pedologic și agrochimic, întocmit de oficiul de studii pedologice și agrochimice sau de persoanele fizice/juridice cu obiect de activitate specific, atestate de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

i) procesul-verbal de constatare a situației din teren, pentru terenurile prevăzute la art. 3 lit. a)—f);

j) avizul emis de către Ministerul Apărării Naționale, în cazul terenurilor cu destinație specială prevăzute la art. 3 lit. c);

k) hotărârea consiliului județean în raza căruia se află amenajarea piscicolă, în cazul terenurilor prevăzute la art. 3 lit. d);

l) acordul administratorului rezervației ocupate cu amenajări piscicole, emis în condițiile legii, în cazul terenurilor prevăzute la art. 3 lit. d);

m) avizul Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, în cazul terenurilor prevăzute la art. 3 lit. e) și lit. f).

Art. 11. — Autoritatea publică centrală și/sau structurile subordonate care au competența de aprobare a introducerii sau redării în circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan pot/ poate solicita, prin nota de completare, alte documente necesare aprobării.

Art. 12. — (1) Aprobarea introducerii în circuitul agricol a terenurilor se emite în baza documentației prevăzute la art. 10 și 11.

(2) În decizia de aprobare a introducerii în circuitul agricol se înscriu clasa de calitate și categoria de folosință stabilite prin studiul pedologic și agrochimic.

Art. 13. — Documentele prevăzute la art. 10 și 11 se depun în copie, însoțite de documentele originale, care se certifică pentru conformitate cu originalul de către reprezentanții structurii subordonate.

Art. 14. — (1) Solicitarea introducerii sau redării în circuitul agricol poate avea ca obiect fie întregul teren, fie o cotă-parte din acesta.

(2) În cazul în care se solicită redarea în circuitul agricol a unei părți din suprafața scoasă temporar din circuitul agricol, la expirarea termenului prevăzut la art. 93 alin. (3) din lege, beneficiarul are obligația de a reda întregul teren.

Art. 15. — (1) Documentația prevăzută la art. 10 și 12 se depune de către beneficiar la structura subordonată de la nivelul județului unde se află situat terenul ce face obiectul cererii de introducere sau redare, în vederea aprobării sau transmiterii acesteia la direcția de specialitate din cadrul ministerului, după caz.

(2) În situația solicitării aprobării introducerii sau redării, după caz, în circuitul agricol a terenurilor prevăzute la art. 3 lit. a) și lit. b), după verificarea documentației, structura subordonată emite decizia de aprobare a redării în circuitul agricol/nota de completare a documentației, în termen de 10 zile de la înregistrarea documentației, și o comunică beneficiarului.

(3) În situația solicitării aprobării introducerii sau redării în circuitul agricol a terenurilor prevăzute la art. 3 lit. c)—f), structurile subordonate transmit documentația la direcția de specialitate din cadrul autorității publice centrale, în termen de 3 zile de la înregistrarea acesteia.

(4) Direcția de specialitate din cadrul autorității publice centrale, după verificarea documentației, emite decizia de aprobare a introducerii sau redării sau nota de completare a documentației în termen de 30 de zile de la înregistrare și o transmite structurii subordonate, pentru a fi comunicată beneficiarului.

(5) Modelele deciziilor de introducere sau redare în circuitul agricol sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta procedură.

(6) În cazul solicitării unor completări ale documentației, termenul de emiteră a deciziei de aprobare curge de la data înregistrării completării documentației. În cazul nedepunerii de către beneficiar a documentelor solicitate în termen de 30 de zile de la data comunicării solicitării de completare, se emite o adresă de răspuns prin care se comunică beneficiarului respingerea cererii.

Art. 16. — (1) Pentru efectuarea constatării și încheierii procesului-verbal de constatare a situației în teren, în termen de 3 zile de la înregistrarea documentației, reprezentantul structurii subordonate stabilește de comun acord cu beneficiarul sau reprezentantul acestuia data și ora efectuării verificării.

(2) În situația prevăzută la art. 15 alin. (3), constatarea situației în teren, încheierea procesului-verbal de constatare și transmiterea acestuia către direcția de specialitate din cadrul autorității publice centrale se fac în termen de 10 zile lucrătoare de la înregistrarea documentației la structurile subordonate.

(3) Procesul-verbal de constatare se încheie în două exemplare originale și va fi semnat de către 2 reprezentanți ai structurii subordonate și de beneficiar, urmând a se înregistra în evidențele acestei structuri.

CAPITOLUL III

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 17. — Decizia de aprobare a introducerii sau redării în circuitul agricol/Hotărârea Guvernului de aprobare a redării în circuitul agricol, în copie, se depune de beneficiar în termen de 30 de zile de la comunicare/publicare, după caz, la primăria pe teritoriul căreia se află amplasat terenul, precum și la oficiul de cadastru și publicitate imobiliară, în vederea înregistrării mențiunilor în Registrul agricol/în evidențele de cadastru și carte funciară.

Art. 18. — Beneficiarul în favoarea căruia a fost emisă aprobarea introducerii sau redării în circuitul agricol are obligația respectării și îndeplinirii condițiilor cu privire la menținerea destinației terenurilor agricole.

Art. 19. — (1) Situația actualizată a suprafețelor de teren redată în circuitul agricol, întocmită de către structurile subordonate, se transmite la autoritatea publică centrală, în primele 10 zile ale fiecărei luni, în format electronic.

(2) Autoritatea publică centrală, prin direcția de specialitate din cadrul acesteia, va întocmi situația centralizată a aprobărilor privind introducerea sau redarea în circuitul agricol a terenurilor.

Art. 20. — Documentația prevăzută la art. 10, împreună cu decizia de aprobare a introducerii sau redării în circuitul agricol sau adresa de respingere a cererii, în original se arhivează pentru o perioadă de 7 ani, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 21. — Actele administrative se comunică direct, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului, sau prin poștă cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Art. 22. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta procedură.

— Model —

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

DECIZIA Nr. ....

din .....

În temeiul dispozițiilor art. 93 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 386/2017 pentru aprobarea Procedurii privind introducerea sau redarea în circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților,

având în vedere Cererea beneficiarului ....., înregistrată la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale cu nr. .... din .....,

în baza:

1. Studiului pedologic și agrochimic nr. .... din .....

2. Procesului-verbal de constatare a situației din teren nr. ..../....., încheiat de Direcția pentru Agricultură a Județului .....

3. Deciziei/Hotărârii Guvernului nr. ..../..... privind aprobarea scoaterii din circuitul agricol a terenului, după caz;

4. Hotărârii consiliului județean ..... nr. .... din ..... în raza căruia se află amenajarea piscicolă, pentru terenurile prevăzute la art. 3 lit. d) din Procedura aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 386/2017;

5. Acordului administratorului rezervației ocupate cu amenajări piscicole nr. .... din ....., emis în condițiile legii, pentru terenurile prevăzute la art. 3 lit. f) din Procedura aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 386/2017;

6. Avizului nr. .... din ....., emis de către Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, pentru terenurile prevăzute la art. 3 lit. d) și lit. e) din Procedura aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 386/2017;

7. Avizului nr. .... din ....., emis de către Ministerul Apărării Naționale, pentru terenurile cu destinație specială prevăzute la art. 3 lit. c) din Procedura aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 386/2017,

în scopul redării în circuitul agricol a terenului situat în ....., județul ....., în suprafață de ....., înscris în cartea funciară nr. ...., tarla nr. ...., parcela nr. ...., număr cadastral ....., la clasa de calitate și categoria de folosință avute anterior aprobării scoaterii din circuitul agricol, pentru care termenul aprobat pentru scoaterea temporară a expirat în data de ...../...../.....,

în scopul introducerii în circuitul agricol a terenului situat în ....., județul ....., în suprafață de ....., înscris în cartea funciară nr. ...., tarla nr. ...., parcela nr. ...., număr cadastral ....., la clasa de calitate ..... și categoria de folosință .....

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin direcția de specialitate ....., emite

DECIZIA

de aprobare a introducerii sau redării în circuitul agricol a terenului cu suprafață de ..... mp, categoria de folosință ....., clasa de calitate ....., situat în extravilanul localității ....., județul ....., înscris în Cartea funciară nr. ...., tarla nr. ...., parcela nr. ...., număr cadastral .....

Prezenta decizie se poate contesta în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Director,

.....

(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

L.S.

Model

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI .....

DECIZIA Nr. ....
din .....

În temeiul dispozițiilor art. 93 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 386/2017 pentru aprobarea Procedurii privind introducerea sau redarea în circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților,
având în vedere Cererea beneficiarului ....., înregistrată la Direcția pentru Agricultură a Județului ..... cu nr. .... din .....,

în baza:

1. Studiului pedologic și agrochimic nr. .... din .....;
2. Procesului-verbal de constatare a situației din teren nr. .... / ....., încheiat de Direcția pentru Agricultură a Județului .....

3. Deciziei nr. .... / ..... privind aprobarea scoaterii din circuitul agricol a terenului, emisă în conformitate cu prevederile art. 94 lit. a) și b) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în scopul redării în circuitul agricol a terenului situat în ....., județul ....., în suprafață de ....., înscris în Cartea funciară nr. ...., tarla nr. ...., parcela nr. ...., număr cadastral ....., la clasa de calitate și categoria de folosință avute anterior aprobării scoaterii din circuitul agricol, pentru care termenul aprobat pentru scoaterea temporară a expirat în data de .... / .... / .....,

în scopul introducerii în circuitul agricol a terenului situat în ....., județul ....., în suprafață de ....., înscris în cartea funciară nr. ...., tarla nr. ...., parcela nr. ...., număr cadastral ....., la clasa de calitate ..... și categoria de folosință .....,

Direcția pentru Agricultură a Județului ..... emite

DECIZIA

de aprobare a introducerii sau redării în circuitul agricol a terenului cu suprafață de ..... mp, categoria de folosință ....., clasa de calitate ....., situat în extravilanul localității ....., județul ....., înscris în Cartea funciară nr. ...., tarla nr. ...., parcela nr. ...., număr cadastral .....

Prezenta decizie se poate contesta în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Director executiv,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)
L.S.

Model

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI .....

Adresa: .....

PROCES-VERBAL
de constatare a situației din teren

Încheiat în ziua ..... luna ..... anul ....., ora .....

Subsemnații ..... și ..... (numele și prenumele), având funcția de ..... și ..... în cadrul Direcției pentru Agricultură a Județului ....., am fost desemnați, conform Deciziei nr. .... / ....., pentru constatarea situației din teren cu privire la categoria de folosință a terenului situat în extravilanul localității ....., județul ....., înscris în CF nr. ...., tarla nr. ...., parcela nr. ...., număr cadastral ....., beneficiar .....

La data de ....., în prezența beneficiarului/reprezentantului ....., ne-am deplasat la terenul cu datele de identificare menționate mai sus pentru constatarea executării lucrărilor necesare de aducere a acestui teren la categoria de folosință avută anterior aprobării scoaterii din circuitul agricol conform Deciziei de aprobare nr. .... / .....

În urma verificării situației din teren s-a constatat că pentru terenul situat în extravilanul localității ....., județul ....., înscris în CF nr. ...., tarla nr. ...., parcela nr. ...., număr cadastral ....., cu suprafața de ..... mp, au fost/nu au fost executate lucrările necesare pentru aducerea acestui teren la categoria de folosință avută anterior aprobării, în vederea redării în circuitul agricol.

Mențiuni cu privire la categoria de folosință constatată .....

Lucrările necesare pentru aducerea terenului menționat mai sus la categoria de folosință avută anterior aprobării, în vederea redării în circuitul agricol, au fost/nu au fost executate în termenul prevăzut la art. 93 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Mențiuni privind respectarea termenului .....

Potrivit dispozițiilor art. 111 alin. (1) lit. i) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, neredarea în circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan, după expirarea perioadei aprobate pentru scoaterea temporară din circuitul agricol, constituie contravenție și se sancționează conform prevederilor art. 112 și art. 113 din același act normativ.

Beneficiarilor care nu au redat terenurile agricole situate în extravilan în termenul prevăzut la art. 93 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu li se va mai aproba scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a altor terenuri pe o perioadă de 10 ani de la data constatării.

Reprezentanți, Direcția pentru Agricultură
a Județului .....,
..... și .....
(semnătura și ștampilă)
L.S.

Beneficiar,
.....
(semnătura)
L.S.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN
pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare
al Spitalului Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”
Timișoara

Având în vedere:

— Referatul de aprobare al Direcției management și structuri sanitare nr. FB 12.471 din 27.11.2017;

— Adresa Spitalului Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu” Timișoara nr. 47.824/2017,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) și art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Spitalului Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu” Timișoara, conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Structurile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu” Timișoara vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodeg

București, 27 noiembrie 2017.
Nr. 1.369.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

O R D I N

privind Consiliul Consultativ al Direcției Naționale de Probațiune

Având în vedere dispozițiile art. 20 alin. (5) din Legea nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.079/2013 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se constituie prin prezentul ordin Consiliul Consultativ al Direcției Naționale de Probațiune, denumit în continuare *Consiliul Consultativ*, format, potrivit legii, din reprezentanți ai Direcției Naționale de Probațiune, ai serviciilor de probațiune și alți specialiști.

(2) Consiliul Consultativ are următoarea componență:

a) reprezentanți ai Direcției Naționale de Probațiune: directorul general al Direcției Naționale de Probațiune și trei reprezentanți ai Direcției Naționale de Probațiune, desemnați de directorul general;

b) câte o persoană desemnată de serviciile de probațiune, grupate pe regiuni după cum urmează:

1. Regiunea Centru — serviciile de probațiune din județele Alba, Brașov, Covasna, Harghita, Mureș, Sibiu;

2. Regiunea Sud Muntenia — serviciile de probațiune din județele Argeș, Călărași, Dâmbovița, Giurgiu, Ialomița, Prahova, Teleorman;

3. Regiunea Nord-Vest — serviciile de probațiune din județele Bihor, Bistrița-Năsăud, Cluj, Maramureș, Satu Mare, Sălaj;

4. Regiunea Vest — serviciile de probațiune din județele Arad, Caraș-Severin, Hunedoara, Timiș;

5. Regiunea Sud-Vest Oltenia — serviciile de probațiune din județele Dolj, Olt, Vâlcea, Mehedinți, Gorj;

6. Regiunea Nord-Est — serviciile de probațiune din județele Bacău, Botoșani, Neamț, Iași, Suceava, Vaslui;

7. Regiunea Sud-Est — serviciile de probațiune din județele Brăila, Buzău, Constanța, Galați, Vrancea, Tulcea;

8. Regiunea București—Ilfov;

c) alți specialiști: câte un reprezentant al Ministerului Justiției din Direcția de prevenire a criminalității și Direcția financiar-contabilă, precum și un reprezentant al Administrației Naționale a Penitenciarelor, desemnați în acest sens de conducătorii structurilor menționate.

(3) Pentru fiecare membru al Consiliului Consultativ, cu excepția directorului general, se desemnează și un supleant. Pentru situațiile excepționale în care directorul general nu poate participa la ședință, acesta desemnează o persoană din cadrul Direcției Naționale de Probațiune care să îl reprezinte.

(4) Serviciile de probațiune din fiecare regiune nominalizează, prin decizii ale șefilor serviciilor de probațiune, un membru și un membru supleant pentru Consiliul Consultativ, pe baza candidaturilor depuse. Persoanele care candidează trebuie să fie consilierii de probațiune cu gradul profesional I și să nu fi fost sancționați disciplinar. În situația în care pentru una sau mai multe regiuni nu candidează nicio persoană, directorul general desemnează persoane prin consultarea serviciilor de probațiune corespunzătoare acelor regiuni.

(5) Componența nominală a membrilor Consiliului Consultativ și a supleanților acestora se consemnează de către directorul general prin proces-verbal distinct, în prima reuniune a Consiliului Consultativ, prin luarea la cunoștință a desemnărilor

efectuate potrivit alin. (2) lit. c) și alin. (4), respectiv ori de câte ori intervin schimbări în componență.

(6) Membrii Consiliului Consultativ își desfășoară activitatea voluntar și neremunerat.

(7) Mandatul membrilor Consiliului Consultativ este după cum urmează:

a) pentru membrii prevăzuți la alin. (2) lit. a) și c) — de 4 ani, reînnoibil o singură dată;

b) pentru membrii prevăzuți la lit. b) — de 2 ani, aceștia urmând să fie desemnați prin rotație de către serviciile de probațiune din cadrul fiecărei regiuni.

(8) În cazul renunțării, al delegării sau detașării în cadrul altei autorități ori instituții publice, în cazul suspendării din funcție, al transferării, al încetării raportului de serviciu, al aplicării unei sancțiuni disciplinare sau al absenței nejustificate a unui membru sau supleant la mai mult de 3 ședințe consecutive, se declanșează procedura de înlocuire a membrului sau supleantului respectiv, prevederile alin. (2)—(4) aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 2. — (1) Consiliul Consultativ are ca scop elaborarea Strategiei naționale în domeniul probațiunii și a planului de acțiune al acesteia, monitorizarea implementării strategiei, precum și stabilirea altor măsuri, inclusiv din perspectivă bugetară, în vederea îmbunătățirii activității de probațiune.

(2) Consiliul Consultativ sprijină Direcția Națională de Probațiune în demersurile de ducere la îndeplinire prin cele mai eficiente mijloace a obiectivelor stabilite prin strategiile de dezvoltare a sistemului de probațiune și prin alte documente strategice ce conțin măsuri pentru îmbunătățirea activității de probațiune.

Art. 3. — Membrii Consiliului Consultativ îndeplinesc următoarele atribuții:

a) identifică, sistematizează, semnalează și transpun în Strategia națională în domeniul probațiunii și în planul de acțiune al acesteia problemele identificate la nivelul serviciilor de probațiune;

b) monitorizează periodic demersurile de ducere la îndeplinire a Strategiei naționale în domeniul probațiunii;

c) participă la întâlnirile de lucru;

d) formulează puncte de vedere cu privire la aspectele puse în discuție la fiecare dintre întâlnirile de lucru;

e) informează serviciile de probațiune aferente regiunii reprezentate cu privire la derularea întâlnirilor de lucru, prin intermediul reprezentanților serviciilor de probațiune;

f) centralizează și transmit propunerile formulate de către serviciile de probațiune asupra aspectelor discutate în cadrul întâlnirilor de lucru, prin intermediul reprezentanților serviciilor de probațiune.

Art. 4. — (1) Consiliul Consultativ se întrunește semestrial, în ședințe ordinare, sau ori de câte ori este nevoie, în ședințe extraordinare, prin convocarea directorului general, din oficiu sau la solicitarea a cel puțin un sfert din totalul membrilor Consiliului Consultativ.

(2) Convocarea se face prin poștă electronică de către directorul general sau de către persoana desemnată din cadrul Direcției Naționale de Probațiune care îl reprezintă în cazul în care acesta nu este prezent, astfel:

a) cu cel puțin 7 zile lucrătoare înaintea datei de desfășurare a ședinței ordinare;

b) cu cel puțin 3 zile lucrătoare înaintea datei de desfășurare a ședinței extraordinare.

(3) Fiecare membru al Consiliului Consultativ este obligat să confirme, prin poștă electronică, participarea sa ori a supleantului său, cu cel puțin 48 de ore înainte de data reuniunii.

(4) Consiliul Consultativ lucrează în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi și adoptă hotărâri cu votul majorității simple a membrilor prezenți.

(5) Ședințele Consiliului Consultativ sunt prezidate de directorul general sau, în mod excepțional, de persoana desemnată de acesta să îl reprezinte.

(6) Președintele Consiliului Consultativ verifică existența cvorumului și asigură desfășurarea eficientă a lucrărilor.

(7) Dezbaterile din cadrul ședințelor Consiliului Consultativ și deciziile adoptate sunt consemnate în procese-verbale.

Art. 5. — (1) La ședințele Consiliului Consultativ pot participa, în calitate de invitați, și alte persoane din cadrul sistemului judiciar, mediul academic, parteneri naționali sau internaționali ai sistemului național de probațiune.

(2) Invitarea persoanelor menționate la alin. (1) se face de către directorul general, din oficiu sau la solicitarea unui membru al Consiliului Consultativ, după aprobarea demersului în cadrul unei ședințe anterioare a Consiliului Consultativ sau prin corespondență electronică, prevederile art. 4 alin. (4) aplicându-se în mod corespunzător.

(3) Secretariatul Consiliului Consultativ este asigurat de două persoane anume desemnate de directorul general din cadrul Direcției Naționale de Probațiune.

Art. 6. — Direcția Națională de Probațiune și cele 42 de servicii de probațiune vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Tudorel Toader

București, 21 noiembrie 2017.
Nr. 3.464/C.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

